



The Holy See

***MESSAGGIO DEL SANTO PADRE GIOVANNI PAOLO II
AL CARD. LUBOMYR HUSAR
IN OCCASIONE DELL'ASSEMBLEA
DELLA CHIESA GRECO-CATTOLICA UCRAINA
(LVIV, 30 GIUGNO - 6 LUGLIO 2002)***

Достойному Братові
ЛЮБОМИРУ Кардиналу **ГУЗАРУ**
Верховному Архиепископу Львова для Українців

1. З цієї важливої нагоди, якою є Собор української греко-католицької Церкви, що відбудеться у Львові від 30 червня до 6 липня ц.р., в першу річницю мого незабутнього пастирського Візиту до цієї Країни, бажаю сердечно привітати Вас, а також Братів у Єпископстві, і всіх його учасників.

Особливий сенс і велике значення має тема, вибрана вами для цієї зустрічі: *"Христос – джерело відродження українського народу"*. З почуттями братньої любові єднаюся з цією улюбленою церковною спільнотою, закликаючи Святого Духа, щоб дозволив поглибити пізнання Христа і щоб труди Собору змогли вселити у вірних відновлену мужність у свідченні благовісті спасіння.

Вже у моїй першій Енцикліці *Відкупитель людини* я наголошував на тому, як Христос повинен зайняти центральне місце у житті Церкви і у житті кожного християнина. Бо, в дійсності, Він є Відкупителем людини, Відкупителем світу. У Христі і через Христа "Бог об'явився людству у всій повноті й остаточно наблизився до нього. Але у той сам час, у Христі і через Христа людина досягла повного усвідомлення своєї гідності, своєї піднесеності, потойбічної вартості своєї людської природи, сенсу свого буття." (ч. 11). Тому Місією Церкви є, під постійною дією Святого Духа, звіщати всім таїнство Христа, щоб воно дійсно стало ефективним і діючим у житті кожної людини.

2. *"На Твоє слово закину сіт"* (Лк 5,5). Християнська спільнота зростає і відновлюється насамперед у слуханні Христового слова. Довгі роки атеїзму, впродовж яких робилися спроби притемнити християнські вартості, які позначили історію українського народу, залишили слід у душах і у поведінці людей. До цього в наш час додається руйнівна діяльність процесу секуляризації чи зісвітчення з його переважаючим матеріалістичним підходом до життя, який пов'язаний з нестримним пошуком добробуту, часто скороминущого і тимчасового. Усі ці небезпеки, які нерідко характеризують західні суспільства, ускладнюють щоденні зусилля послідовно свідчити "доброю новину" віри.

У цьому контексті ваша українська греко-католицька Церква має намір слушно посилити діло поновної євангелізації, яка почалась протягом останніх років. У апостольському Листі *На початку нового тисячоліття* я звернувся до вірних із закликом жититися Словом, щоб бути "слугами Слова" у ділі євангелізації і пригадав, що це з певністю становить пріоритет Церкви на початку нового тисячоліття (пор ч. 40). Христове запрошення, *"Відпливи на глибину"*, звернене також до кожного члена Вашої Церкви, щоб, зміцнена присутністю Господа, вона була готова з ясністю передати тим, які стоять поряд, предвічне звіщення Євангелія, Доброї Новини, що у Ісусі, а Він – це "дорога, правда і життя" (Ів 14, 6), можна зустріти гостинну і милосердну любов Отця. Щоб довершити це діло, необхідно провести серйозну підготовку духовенства, цілісну катехизацію молоді і дорослих, щораз більш усвідомлену участь вірних у Літургії, що є джерелом і вершиною життя Церкви (пор *Священний Собор*, 10).

Перед вами сіяє незабутній приклад мучеників та ісповідників віри, які не захиталися перед тим, щоб ціною життя заплатити свою вірність Христові і своїй Церкві. Вони є для всіх вірним повчанням. Так, Земля України, що просочена кров'ю мучеників, дала світові приклад непереможної вірності Євангелію!

3. З цієї духовної спадщини Ви можете черпати силу, щоб далі тривати в апостольському і місійному пориві, зберігаючи перед своїми очима живу ікону Ісуса Христа, який схиляється, щоб мити ноги Апостолам. Саме з таким наставленням покійного служіння ваша Церква повинна дбати про те, щоб передати кожній людині Євангеліє любові та радості.

У сучасному суспільстві, в якому, як здається, часто переважає шукання влади, успіху будь-яким коштом, егоїстичного посідання, що вчиняє людей нечутливими до потреб ближнього, кожна церковна спільнота покликана звіщати і свідчити пошану гідності кожної людської істоти, створеної на образ і подобу Божу; і використання влади, не як панування, але як служіння, що випливає з євангельської логіки Божественного Вчителя, який не прийшов на те, щоб Йому служили, але щоб самому служити (пор *Мт 10,45*). Усвідомлюючи це, ваш Собор нехай присвятить свою увагу сім'ї, беручи до уваги труднощі, з якими, на жаль, вона зустрічається також і в Україні, де зростає кількість розлучень і поширюється лихо абортів.

Разом з родинами, потрібно віддавати перевагу душпастирству молоді, що є надією та майбутністю Церкви і допомагати їй наново відкривати релігійне коріння культури, до якої вони належать. Покажіть їм, що тільки в Христі вони зможуть знайти остаточну відповідь на запитання їхніх сердець; допоможіть їм відчувати себе головними дійовими особами духовної і матеріальної відбудови Країни, зберігаючи вірність Євангелію та духовним цінностям, які з нього випливають.

Нехай Ваша Церква великодушно вкладає енергію та засоби у формацію нових поколінь. Нехай відважно, *"sine glossa"* (без зайвих додатків) пропонує їм Христа і Євангеліє. Тільки таким чином світ молоді зможе перемогти спокусу піддатись оманливим маревам і фальшивим зразкам, які диктує матеріалізм та гедонізм.

4. Широким є те апостольське поле, на якому за Господнім покликом має діяти ваша Церква. Достойний Брате, запевнюючи свою духовну близькість до вірних греко-католиків в Україні, закликаю Вас і всіх учасників Собору ще раз вислухати Христові слова: "Як ти, Отче, в мені, а я в тобі, щоб і вони були в нас об'єднані" (*Ів 17, 21*). Ця молитва з якою Ісус звертається до Отця в останні хвилини свого земного життя, є "наказом, який зобов'язує, силою, яка підтримує, спасенною настановою для наших лінощів та обмеженості нашого серця" (*На початку нового тисячоліття, 48*).

Багато непорозумінь і поділів позначили історію Церкви в Україні. Тепер необхідно посилити старання в напрямку порозуміння і спільності, насамперед, між католиками обидвох обрядів. Крім того, важливо примножити зусилля, спрямовані на зближення та примирення з іншими християнами, зокрема з братами православними. Нехай східна ідентичність вашої Церкви і повна єдність з Наступником святого Апостола Петра допоможуть вам завжди знаходити нові шляхи діалогу, солідарності та співпраці з православними Церквами. Я впевнений у тому, що особистий і спільнотний шлях навернення до Христа і Його Євангелія, до якого закликає усіх II Ватиканський Вселенський Собор (див. *Відновлення єдності, 7*), прискорить часи тієї повної єдності, що її Христос бажав для Своїх учнів.

5. Греко-католицька Церкво, перед тобою майбутнє, багате надією! Не бракуватиме труднощів та прикростей, але не бійся! Господь близько до тебе! Тебе супроводжує Пресвята Богородиця, співстраждальна учасниця смерті свого Сина на хресті, але також і радісний свідок Його воскресіння. Нехай її материнська допомога сповнить успіхами роботу Собору на благо всього Божого люду.

З такими щирими почуттями і великою любов'ю охоче уділяю особливе Благословення Вам, достойний Брате, учасникам Собору української греко-католицької Церкви й усім іншим вірним вашої Країни, дуже мені дорогої.

З Ватикану, 25 червня 2002

IOANNES PAULUS II

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana